

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoE/84/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417203105
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8417203105.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, pr. zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti povinnej: E. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. Y. XXX, XXX XX R. Y., o udelenie poverenia pre vymoženie 248,95 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného Kežmarok č.k. 10Er/355/2017 -58 zo dňa 19.03.2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia pre vymoženie 248,95 eur s prísl., na podklade exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku pod sp. zn. SRSAspA 13655/16 zo dňa 27.09.2016, vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, rozhodol tak, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2, 3, § 243h ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku; § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 2, 3, § 28 ods. 6, § 39 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, § 53a ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); s poukazom na čl. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1 a 3 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica Rady 93/13/EHS).

3. Skonštatoval, že z rozhodcovského rozsudku zo dňa 27.09.2016, sp. zn. SRSAspA 13655/16 ako exekučného titulu vyplýva, že uvedeným rozsudkom bolo povinnej uložené zaplatiť oprávnenému sumu 248,95 eur, úrok z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 248,95 eur od 26.09.2013 do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania a trovy právneho zastúpenia. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2017 a vykonateľnosť dňa 19.01.2017. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd svoju právomoc založil na rozhodcovskej zmluve zo dňa 21.08.2015.

4. Oprávnený svoj nárok uplatnený v rozhodcovskom konaní vyvodzoval zo Zmluvy o pripojení č. XXXXXXXXXXXZXXX, ktorú uzavrel jeho právny predchodca, obchodná spoločnosť Slovak Telekom, as.. s povinnou a z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej v rovnaký deň ako rozhodcovská zmluva, t.j. dňa 21.08.2015. Exekučný súd dospel v zhode s rozhodcovským súdom k záveru, že ide o spotrebiteľský vzťah, avšak rozhodcovský súd opomenul, popri ust. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a uznaní dlhu a pristúpení k záväzku, aplikáciu ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

5. V danom prípade výsledkom prieskumu rozhodcovského rozsudku exekučným súdom je zistenie, že rozhodcovská zmluva, na ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je neplatná, preto o spore medzi oprávneným a povinným vôbec nemal rozhodovať rozhodcovský súd. Nebola daná jeho právomoc konať o nároku oprávneného rozhodcovský rozsudok vydal neoprávnený orgán, teda nie je spôsobilým exekučným titulom na nariadenie exekúcie. Preto súd žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nemohol vyhovieť a túto zamietol. Zákonné ust. § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku exekučnému súdu ukladá pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie povinnosť preskúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Skúma, či sú kumulatívne splnené podmienky ustanovené v § 44 ods. 3 Exekučného poriadku a v prípade, že súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z podmienok, žiadosť o udelenie poverenia zamietne.

6. Podľa § 28 ods. 6 a § 39 ods. 2 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu začatia rozhodcovského konania rozhodcovský súd je povinný aj bez návrhu preskúmať, či vymáhaný nárok nie je založený na nepriateľskej zmluvnej podmienke a pritom, nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom, alebo ak plnenie je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z listín predložených oprávneným vyplýva, že vymáhaný nárok vo výške 248,95 eur predstavuje zmluvná pokuta dojednaná mobilným operátorom, pričom ide o opakovane judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Z tohto dôvodu nemôže obstať ani uznanie záväzku a naň nadväzujúca rozhodcovská zmluva. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/26/2012 zo dňa 23.05.2012 a č.k. 16Co/32/2012-46 zo dňa 15.03.2012, ktorými dávno pred týmto konaním bola zmluvná pokuta vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

7. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, pretože táto sa považuje za neplatnú. Jej ďalším používaním sa vytvára protiprávny stav, ktorý je explicitne zákonom zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je priamo v rozpore so zákonom. Súd ako orgán členského štátu Európskej únie je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offo skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Oprávnený navyše nepredložil žiaden dôkaz, že by spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu dojednal s povinnou individuálne, že táto nebol podsunutá povinnej k podpisu spolu s iným úkonom, a to dohodou o uznaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch strán. Rozhodcovské konanie sa uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a takýto rozhodcovský nemôže byť spôsobilým exekučným titulom na výkon exekúcie. Neplatná rozhodcovská zmluva nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť, preto rozhodcovský rozsudok je nulitný a ako exekučný titul je neúčinný. Tým je daný rozpor exekučného titulu so zákonom, čo je dôvodom na zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. V odvolaní uviedol, že v posledných rokoch právny poriadok Slovenskej republiky v oblasti spotrebiteľského rozhodcovského konania prešiel zásadnými zmenami vyžadovanými právom Európskej únie, a to nielen implementáciou Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej ako „Smernica“), ktorá bola do slovenského právneho poriadku implementovaná dňa 01.04.2004 zákonom č. 150/2004 Z. z. zo dňa 02.03.2004. Ďalšou významnou zmenou v tejto oblasti bola aj novela Občianskeho zákonníka účinná od 01.01.2008, ktorá v § 53 ods. 4 písm. r) explicitne uviedla, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Výsledkom procesu úpravy spotrebiteľského rozhodcovského konania je zákon č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZSRK“), ako samostatný právny predpis. Tento zákon značne sprísnil úpravu spotrebiteľského rozhodcovského konania, či už pri uzatváraní samotnej rozhodcovskej zmluvy, ako aj v požiadavkách na vznik a činnosť

rozhodcovských súdov a konaní pred nimi. Oprávnený sa všetkým legislatívnym zmenám podrobil a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Napriek tomu, že v čase podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebolo účinné ustanovenie § Centru právnej pomoci táto je uzatvorená na samostatnom dokumente, a je tak obsahovo ako aj formálne oddelená od Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Povinná rozhodcovskú zmluvu podpísala sama a dobrovoľne, pričom jej podpisom nebolo nijako podmienené poskytnutie úveru. Rozhodcovská zmluva bola uzavretá bez prejavu skutočne slobodnej vôle povinnej a ako to nepriamo vyplýva z predmetného Dotazníka. Povinná mala nielen možnosť predmetnú rozhodcovskú zmluvu nepodpísať, ale v zmysle bodu 3.3. tejto rozhodcovskej zmluvy mohla od nej bez udania dôvodu odstúpiť. Povinná k podpisu predmetnej rozhodcovskej zmluvy nebola žiadnym spôsobom nútená. Jej rozsah a text nie je ani tak rozsiahly, ani tak zložitý, aby jej obsahu nemohla porozumieť. Rozhodcovská zmluva je formulovaná alternatívne, teda dáva zmluvným stranám na výber, na ktorý rozhodcovský, resp. všeobecný súd sa v prípade sporu obrátia. Možnosť výberu má nielen dodávateľ, ale aj spotrebiteľ. Oprávnený preto nevidí v postupe súdu iný dôvod, ako len ten, že súd chce vyňať spotrebiteľku spod účinkov rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný na základe platne uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy rozhodcovským súdom so štátom udelenou licenciou na rozhodovanie spotrebiteľských sporov. Ak by bolo v úmysle zákonodarcu zakázať v spotrebiteľských sporoch rozhodcovské konanie, neprijímal by samostatný zákon na jeho úpravu. Vzhľadom na to, že ZSRK umožňuje, aby boli spotrebiteľské spory za určitých podmienok prejednané na rozhodcovskom súde zriadenom podľa tohto zákona, nie je potom možné pripustiť, aby rozhodcovský rozsudok vydaný podľa ZSRK nebol považovaný za exekučný titul, na podklade ktorého je možné vykonať exekúciu.

10. V ďalšom poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, podľa ktorého rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uvedené len potvrdzuje, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako z dôvodovej správy k ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ vyplýva, že cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Ak by niektoré z ustanovení rozhodcovskej doložky zakladalo výlučne právomoc rozhodovať spor iba v rozhodcovskom konaní, navrhovaná úprava považuje takéto ustanovenie za neprijateľné, čo však nemá za dôsledok zrušenie platnosti celej rozhodcovskej doložky. Spotrebiteľke, ako aj dodávateľovi ostáva možnosť riešiť spor v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky v rozhodcovskom konaní, ale spotrebiteľka môže svoje práva voči dodávateľovi uplatňovať nie iba v zmysle dojednanej rozhodcovskej doložky, ale ak sa tak rozhodne, v občianskoprávnom konaní a zmluvná podmienka, ktorá by jej v tom bránila, bude v zmysle navrhovaného ustanovenia považovaná za neprijateľnú. Uvedené ustanovenie teda v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť celej rozhodcovskej doložky. Vzhľadom na uvedené je zřejmé, že oprávnený splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto postup súdu je neakceptovateľný a neprípustný. Rozhodnutie exekučného súdu je arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, nakoľko v predmetnom prípade bola rozhodcovská zmluva uzatvorená na samostatnom dokumente, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu exekučný súd hľadá dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Tieto dôvody však nedáva súdu možnosť nájsť ani Smernica Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, po implementácii ktorej právny poriadok reflektoval všetky zmeny, ktoré priniesla predmetná Smernica, a nie je dôvod sa pri splnení podmienok ustanovených slovenským právnym poriadkom neustále odvolávať na znenie Smernice, ktorej interpretácia zo strany súdu je navyše nesprávna. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nepresvedčivé, bez jasnej a zrozumiteľnej úvahy súdu pri aplikácii relevantných ustanovení právnych predpisov na konkrétny právny vzťah, ktorý by mal oporu v skutkovom stave vyplývajúcom zo súdneho spisu. Z zdôvodnenia uznesenia vyplýva len to, že jediným porušením povinnosti na strane oprávneného malo byť už len uzatvorenie samotnej rozhodcovskej zmluvy, ku ktorému došlo v súlade so zákonmi Slovenskej republiky a právom Európskej únie.

11. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Povinná sa k odvolaniu oprávneného nevyjadřila.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej uzavretiu dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a rozhodcovskej zmluvy predchádzala Zmluva o poskytovaní verejných služieb uzatvorená dňa 19.11.2012 medzi právnym predchodcom oprávneného a povinnou. Išlo o zmluvu spotrebiteľskú.

16. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva uzavretá právnym predchodcom oprávneného túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky, ktoré povinná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca oprávneného mal v predmete svojej činnosti poskytovať verejných služieb a v priebehu odvolacieho konania nebolo oprávneným preukázané, aby tieto služby boli poskytnuté povinnej za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej jej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa dojednanej rozhodcovskej zmluvy sa všetky spory z dohody o uznaní záväzku mali riešiť pred rozhodcovským súdom. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolal dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľka sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musela podrobiť.

18. Rozhodcovská zmluva hoci uzatvorená na samostatnom tlačive, má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej právnym predchodcom oprávneného pri uzatváraní zmlúv so spotrebiteľmi. Je preto právne bezvýznamné, či riešenie sporu rozhodcovským súdom vyplýva z rozhodcovskej doložky k zmluve alebo z osobitnej zmluvy. Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na predtlačenom formulári v čase uzatvorenia dohody o uznaní záväzku a oprávnený ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania.

19. V súvislosti s akoukoľvek rozhodcovskou zmluvou je potrebné dodať, že jej cieľom je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je predsa len význam rozhodcovskej zmluvy osobitný, pretože pri vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak stane v súkromnom právnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva rozhodcom, vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená. Ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná alebo vyplýva zo štandardnej zmluvy, a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obavy, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, sú úplne namieste.

20. Právny úkon je v ustanovení § 34 Občianskeho zákonníka definovaný ako prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú. Základným predpokladom vzniku právneho úkonu je existencia vôle. Bez vôle preto niet ani právneho úkonu.

21. Rozhodcovská zmluva uzatvorená so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Z uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy žiadne podstatné informácie o rozdieloch medzi riešením sporu pred rozhodcovským súdom a všeobecným súdom nevyplývajú. Oprávnený sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemôže zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje), uplatnením jeho dôsledkov v neprospech povinného. Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, reality praktického života, a teda aj zdravému rozumu odporuje požiadavka na podrobné znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť mu nemôže byť na ujmu.

22. Rozhodcovskú zmluvu v predmetnej veci si povinná osobitne nevyjednála. Mohla len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť rozhodcovskému konaniu, ak ho vyvolal dodávateľ ako prvý. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu, nakoľko o poučení spotrebiteľa o podstatných rozdieloch medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom v zmluve niet ani zmienky.

23. Ust. § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku ukladá súdu povinnosť preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Pri zistení rozporu žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie musí byť zamietnutá.

24. Ak teda v rozhodcovskom konaní bola vec prejednaná na základe absolútne neplatnej rozhodcovskej zmluvy, exekučný titul v tomto konaní vydaný nemožno považovať za súladný so zákonom.

25. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).